

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Tiende Afdeling)

5. juni 2024*

»Ansvar uden for kontraktforhold – økonomisk og monetær politik – tilsyn med kreditinstitutter – ECB's afgørelser vedrørende Banca Carige – artikel 4 og 16 i forordning (EU) nr. 1024/2013 – tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder – berettiget forventning – interessekonflikt – proportionalitet – ligebehandling – ejendomsret – ulovlighedsindsigelse«

I sag T-134/21,

Malacalza Investimenti Srl, Genova (Italien),

Vittorio Malacalza, Genova,

ved advokaterne L. Boggio, S. Carbone og A. D'Angelo,

sagsøgere,

mod

Den Europæiske Centralbank (ECB) ved R. Bax og A. Pizzolla, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af

Europa-Kommissionen ved D. Triantafyllou, P. Messina og A. Steiblytè, som befuldmægtigede,

intervenient

har

RETTEN (Tiende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, O. Porchia, og dommerne M. Jaeger, L. Madise, P. Nihoul (refererende dommer) og S. Verschuur,

justitssekretær: fuldmægtig P. Nuñez Ruiz,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

* Processprog: italiensk.

efter retsmødet den 26. september 2023,

afsagt følgende

Dom

- 1 Med deres søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF har sagsøgerne, Malacalza Investimenti Srl og Vittorio Malacalza, nedlagt påstand om erstatning for det tab, de har lidt som følge af Den Europæiske Centralbanks (ECB) ulovlige adfærd i forbindelse med udøvelsen af dens tilsyn med Banca Carige (herefter »banken«) mellem 2014 og 2019.

Sagens baggrund

- 2 Banken er et stort kreditinstitut med hjemsted i Italien, er børsnoteret og har siden 2014 været underlagt ECB's direkte tilsyn i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63).
- 3 Sagsøgerne er aktionærer i banken. Da nærværende sag blev anlagt, ejede Malacalza Investimenti 15 288 774 ordinære aktier, hvilket repræsenterede ca. 2,016% af bankens kapital, og Vittorio Malacalza ejede 121 017 ordinære aktier, hvilket udgjorde ca. 0,011% af bankens kapital.
- 4 Vittorio Malacalza havde også været medlem af og næstformand i bankens bestyrelse fra den 31. marts 2016 til den 3. august 2018.
- 5 Med henblik på at afhjælpe det kapitalunderskud, der blev konstateret ved ECB's omfattende vurdering i 2014, godkendte den ekstraordinære generalforsamling afholdt af bankens aktionærer den 23. april 2015 en kapitalforhøjelse på 850 mio. EUR.
- 6 Ved afgørelse af 9. december 2016 vedtog ECB en foranstaltning til tidlig indgriben, som bestod i at anmode banken om, inden den 28. februar 2017, at fremlægge en strategiplan og en operationel plan for nedbringelse af misligholdte udstedelser af lån med en klar angivelse af de foranstaltninger, der skulle træffes, og den tidsplan, der skulle overholdes for at nå dette mål (herefter »foranstaltningen til tidlig indgriben«).
- 7 Med henblik på at opfylde de mål, der var fastsat i foranstaltningen til tidlig indgriben, godkendte bankens bestyrelse i september 2017 en rekapitaliseringsplan, som bl.a. omfattede en kapitalforhøjelse på 560 mio. EUR, der skulle gennemføres inden udgangen af 2017.
- 8 Efter at Commissione nazionale per la società e la borsa (det nationale børstilsyn, Italien) havde godkendt prospektet, blev kapitalforhøjelsen endeligt afsluttet den 21. december 2017 med et beløb på 544 mio. EUR.
- 9 Den 28. december 2017 underrettede ECB banken om dens afgørelse om fastsættelse af tilsynskraverne for 2018.
- 10 Efterfølgende forsøgte banken forgæves at forhøje sit kapitalgrundlag med henblik på at opfylde de gældende krav. Et forsøg på at udstede kapitalinstrumenter mislykkedes således tre gange i 2018 (i marts, maj og juni) på grund af investorernes ringe interesse.

- 11 Disse mislykkede forsøg forstærkede spændingerne i bankens bestyrelse med hensyn til den måde, hvorpå den manglende overholdelse af kapitalkravene kunne afhjælpes, og hvorpå den rekapitaliseringsplan af 2017, der er nævnt i præmis 7 ovenfor, kunne gennemføres. Disse uoverensstemmelser førte til en række fratrædelser, herunder Vittorio Malacalzas, som gjorde det nødvendigt at udnævne en ny bestyrelse. Bankens aktionærer udpegede således på den ekstraordinære generalforsamling den 20. september 2018 nye bestyrelsesmedlemmer og udpegede Pietro Modiano til formand og Fabio Innocenzi til administrerende direktør.
- 12 Henset til bankens mislykkede forsøg på at bringe dens egne kapitalinstrumenter på markedet afviste ECB ved afgørelse af 14. september 2018 (herefter »afgørelsen om kapitalgrundlaget«) at godkende den kapitalbevaringsplan, som banken havde udarbejdet, og anmodede banken om senest den 30. november 2018 at fremlægge en ny plan for bankens bestyrelse med henblik på varigt at genoprette og sikre overholdelsen af de finansielle krav senest den 31. december 2018 og at få bestyrelsens godkendelse heraf.
- 13 Som svar på denne anmodning vedtog bankens bestyrelse den 12. november 2018 en plan for styrkelse af kapitalgrundlaget bestående af to etaper, nemlig for det første udstedelse af efterstillede obligationer i kategori 2 og dernæst en kapitalforhøjelse, der var betinget af aktionærernes godkendelse.
- 14 Den første etape blev gennemført med en tegning af obligationer på 318,2 mio. EUR af den frivillige interventionsfond Fondo interbancario di tutela dei depositi (interbankfonden til beskyttelse af indskud, Italien) (herefter »FITD«) og på 1,8 mio. EUR af Banco di Desio e della Brianza.
- 15 I forbindelse med den anden etape blev der, den 22. december 2018, indkaldt til en ekstraordinær generalforsamling med henblik på at godkende en kapitalforhøjelse ved ombytning af efterstillede obligationer med nyudstedte aktier, idet formålet var at styrke kernekapitalen.
- 16 Sidstnævnte forslag blev imidlertid ikke accepteret som følge af den modstand, som aktionærer, der ejede 70% af kapitalen, gav udtryk for på den nævnte generalforsamling. Før disse aktionærer tog stilling ønskede de nemlig at få fremsendt dels forretningsplanen, dels balancen vedrørende de aktiviteter, som banken havde udøvet i 2018.
- 17 Efter disse begivenheder skete følgende:
 - Den 23. december 2018 oplyste banken ved en pressemeddelelse, at næstformanden og et andet bestyrelsesmedlem var trådt tilbage med øjeblikkelig virkning efter forkastelsen af det forslag, der var fremsat af bestyrelsen.
 - Den 2. januar 2019 meddelte banken i en anden pressemeddelelse, at fem andre bestyrelsesmedlemmer, herunder formanden, Pietro Modiano, og den administrerende direktør, Fabio Innocenzi, var trådt tilbage med virkning fra denne dato.
 - Disse fratrædelser medførte, at denne bestyrelse ikke længere var beslutningsdygtig i medfør dels af artikel 18, stk. 12, i bankens vedtægter, dels af den italienske civile lovbogs artikel 2386.
- 18 I overensstemmelse med bankens vedtægter fortsatte de fire bestyrelsesmedlemmer, som ikke var fratrådt, med at udøve deres opgaver med henblik på at sikre den daglige ledelse.

- 19 Den 1. januar 2019 besluttede ECB at placere banken under midlertidig administration (herefter »afgørelsen om placering under midlertidig administration«) i medfør af bestemmelserne i decreto legislativo n. 385 – Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia (lovdekret nr. 385 om konsolidering af bank- og kreditloven) af 1. september 1993 (GURI nr. 230 af 30.9.1993, og almindeligt tillæg til GURI nr. 92, herefter »den konsoliderede banklov«), der gennemfører artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190), med følgende virkninger:
- opløsning af bankens bestyrelse og udskiftning af de tidligere medlemmer med tre midlertidige administratorer, herunder bl.a. Pietro Modiano og Fabio Innocenzi
 - opløsning af bankens tilsynsudvalg og udskiftning af de tidligere medlemmer med tre andre personer
 - tildeling til de nye organer af en opgave bestående i at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at banken på ny opfylder de finansielle krav på en varig måde.
- 20 Den 2. januar 2019 blev vedtagelsen af afgørelsen om placering under midlertidig administration bekendtgjort i en pressemeddelelse, og handelen med de værdipapirer, der var udstedt eller garanteret af banken, blev suspenderet af det nationale italienske børstilsyn, i den periode, hvor den nævnte afgørelse fandt anvendelse, eller indtil der, bl.a. som følge af nye initiativer fra de kompetente myndigheder på tilsynsområdet, skete en genetablering af en fuldstændig oplysningsramme vedrørende værdipapirer udstedt eller garanteret af banken.
- 21 Efter en fornyet vurdering af de betingelser, hvorpå afgørelsen om placering under midlertidig administration var blevet truffet, blev denne foranstaltning forlænget tre gange, den 29. marts, den 30. september og den 20. december 2019, med henblik på at stabilisere bankens situation og at gøre det muligt at afslutte styrkelsen af kapitalgrundlaget.
- 22 Den 9. august 2019 underskrev banken, Cassa Centrale Banca – Credito Cooperativo Italiano, FITD og FITD's frivillige interventionsfond en rammeaftale, der fastlagde karakteristika for en forretningsplan, som bl.a. omfattede en kapitalforhøjelse på 700 mio. EUR og udstedelse af nye efterstillede obligationer i kategori 2.
- 23 Ved skrivelse af 18. september 2019 fandt ECB på grundlag af den konsoliderede banklovs artikel 56, at den påtænkte kapitalforhøjelse ikke var i strid med en forsvarlig og forsigtig forvaltning af banken.
- 24 Den 20. september 2019 blev der således indkaldt til en ekstraordinær generalforsamling for bankens aktionærer med henblik på at godkende kapitalforhøjelsen på 700 mio. EUR. Den foreslåede kapitalforhøjelse blev godkendt af generalforsamlingen. Malacalza Investimenti deltog ikke i generalforsamlingen.

- 25 Den 31. januar 2020 blev der, efter gennemførelsen af kapitalforhøjelsen, på bankens aktionærers ordinære generalforsamling valgt en ny bestyrelse og et nyt tilsynsråd. Efter disse valg overførte de midlertidige administratorer og tilsynsorganet på samme dato bankens administration til de nyvalgte organer og bragte således den midlertidige administration af dette kreditinstitut, som samlet havde varet ca. 13 måneder, til ophør.

Parternes påstande

- 26 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- ECB tilpligtes at betale erstatning:
 - til Malacalza Investimenti på et beløb på 870 525 670 EUR eller et andet beløb, hvilket i givet fald kan forhøjes eller nedsættes, i det omfang det ud fra en billighedsvurdering måtte findes at være mere rimeligt
 - til Vittorio Malacalza på et beløb på 9 546 022 EUR eller et andet beløb, hvilket i givet fald kan forhøjes eller nedsættes, i det omfang det ud fra en billighedsvurdering måtte findes at være mere rimeligt
 - til de to parter for de udgifter og honorarer, der er afholdt i forbindelse med nærværende sag.
- Det fastslås om fornødent, at de foranstaltninger, der påstås at være ulovlige, er ugyldige.
- ECB tilpligtes som led i bevisoptagelsen:
 - at fremlægge flere inspektionsrapporter, beslutningsudkast og beslutninger
 - blandt tilsynsdokumenterne at fremlægge flere referater fra bankens bestyrelsesmøder.
- Følgende anordnes som led i bevisoptagelsen:
 - udarbejdelse af en sagkyndig udtalelse:
 - om konstateringen, for regnskabsårene 2015-2019, af oplysningerne vedrørende situationen for andre italienske banker og banker i Den Europæiske Union, navnlig hvad angår de relevante elementer i resultatopgørelser og formuepositioner, eksponerings- og hensættelsesniveauerne for nedskrevne fordringer, likviditetssituationer, kapitalkravene og kravene til tilsynskontrol- og vurderingsprocessen (Supervisory Review and Evaluation Process, SREP), som ECB og de kompetente nationale centralbanker pålægger hver af

disse banker, og eventuel forældelse af afviklingen af de nedskrevne fordringer, samt om en sammenligning mellem disse oplysninger og tilsvarende oplysninger fra banken for de samme regnskabsår 2015-2019

- om en vurdering af tilsynsmyndighedernes ligebehandling eller manglende ligebehandling af banken og de forskellige banker på EU-plan og på nationalt plan
- om en vurdering af de tab, som sagsøgerne har lidt.

27 ECB har, støttet af Kommissionen, nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.
- Begæringerne om bevisoptagelse tages ikke til følge.
- Sagsøgerne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Den retlige bedømmelse

Erstatningspåstanden

28 Sagsøgerne har i deres søgsmål nedlagt påstand om, at Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold som følge af otte ulovligheder:

- Den første ulovlighed vedrører ECB's tilstrækkeligt kvalificerede tilsidesættelse af den italienske lovgivning som følge af dens manglende indgriben med henblik på at berigtige vildledende oplysninger om bankens soliditet fremsat af bankens administratorer.
- Den anden ulovlighed vedrører ECB's tilstrækkeligt kvalificerede tilsidesættelse af EU-lovgivningen i dens relationer med bankens bestyrelse.
- Den tredje ulovlighed vedrører ECB's tilstrækkeligt kvalificerede tilsidesættelse af den italienske lovgivning for så vidt angår godkendelsen, den 18. september 2019, af en kapitalforhøjelse i strid med den fortrinsret, der er fastsat i bankens vedtægter.
- Den fjerde ulovlighed vedrører ECB's tilstrækkeligt kvalificerede tilsidesættelse af den italienske lovgivning i forbindelse med udnævnelsen af midlertidige administratorer, der er berørt af en interessekonflikt.
- Den femte ulovlighed vedrører ECB's tilstrækkeligt kvalificerede tilsidesættelse af forskellige regler og principper i forbindelse med vedtagelsen af foranstaltningen til tidlig indgriben.
- Den sjette ulovlighed vedrører ECB's tilstrækkeligt kvalificerede tilsidesættelse, i afgørelsen vedrørende kapitalgrundlaget, af proportionalitetsprincippet som følge af, at banken blev pålagt en for kort frist til, at den kunne opfylde de krav, som den blev pålagt vedrørende kapitalgrundlag.

- Den syvende ulovlighed vedrører ECB's tilstrækkeligt kvalificerede tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning som følge af de forsikringer, der blev givet aktionærerne om bankens situation.
 - Den ottende ulovlighed vedrører ECB's tilstrækkeligt kvalificerede tilsidesættelse af aktionærernes ejendomsret som følge af den betydelige forringelse af værdien af deres kapitalandele i banken.
- 29 Indledningsvis bemærkes, at Unionen er en retsunion, hvori dens institutioner, organer, kontorer og agenturer er undergivet kontrol med, at deres retsakter er forenelige med bl.a. traktaten og generelle retsprincipper (dom af 23.4.1986, *Les Verts mod Parlamentet*, 294/83, EU:C:1986:166, præmis 23; jf. ligeledes dom af 26.6.2012, *Polen mod Kommissionen*, C-336/09 P, EU:C:2012:386, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis).
- 30 Borgere, der mener, at de er berørt af retsakter vedtaget af ECB i forbindelse med dens tilsynsopgaver vedrørende kreditinstitutter, kan således anfægte gyldigheden af disse retsakter på grundlag af artikel 263 TEUF, 267 TEUF eller 277 TEUF, når de betingelser, der er fastsat for anvendelsen af disse bestemmelser, er opfyldt.
- 31 Desuden kan borgere, der mener, at ECB har undladt at udstede en retsakt til dem, bortset fra en henstilling eller en udtalelse, anfægte denne institutions passivitet ifølge de nærmere bestemmelser, der er fastsat i artikel 265 TEUF.
- 32 I øvrigt kan borgerne nedlægge påstand om, at Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold, og kræve erstatning i henhold til artikel 340, stk. 3, TEUF, når de mener, at de har lidt et tab som følge af en adfærd, som ECB har udvist i forbindelse med dens tilsynsopgaver.

Betingelserne for, at Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold i forbindelse med ECB's tilsyn med kreditinstitutter

- 33 I denne forbindelse bemærkes, at ifølge fast retspraksis følger det af artikel 76 og artikel 84, stk. 1, i Rettens procesreglement, at tvisten i princippet fastlægges og afgrænses af parterne, og at Unionens retsinstanser ikke kan træffe afgørelse ultra petita (jf. dom af 17.9.2020, *Alfamicro mod Kommissionen*, C-623/19 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2020:734, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).
- 34 For at Unionen kan ifalde ansvar uden for kontraktforhold, skal borgerne godtgøre, at tre betingelser er opfyldt kumulativt, nemlig at dens adfærd, der kan tilregnes institutionen eller dens ansatte under udøvelsen af deres hverv, er retsstridig, at der foreligger et virkeligt tab, og at der er årsagsforbindelse mellem den påståede adfærd og det påberåbte tab (dom af 20.9.2016, *Ledra Advertising m.fl. mod Kommissionen og ECB*, C-8/15 P – C-10/15 P, EU:C:2016:701, præmis 64; jf. ligeledes dom af 7.10.2015, *Accorinti m.fl. mod ECB*, T-79/13, EU:T:2015:756, præmis 65 og den deri nævnte retspraksis).
- 35 I det foreliggende tilfælde finder Retten det hensigtsmæssigt at undersøge, om den første af disse betingelser er opfyldt. Dette er ifølge retspraksis tilfældet, når den anfægtede adfærd indebærer en retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder, og når den tilsidesættelse, som institutionen kritiseres for, er tilstrækkeligt kvalificeret (dom af 4.7.2000, *Bergaderm og Goupil*

mod Kommissionen, C-352/98 P, EU:C:2000:361, præmis 42, af 7.10.2015, Accorinti m.fl. mod ECB, T-79/13, EU:T:2015:756, præmis 67, og af 24.1.2017, Nausicaa Anadyomène og Banque d'escompte mod ECB, T-749/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:21, præmis 69).

– Det første krav vedrørende karakteren af de retsregler, der kan medføre, at Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold

- 36 Hvad angår det første krav præciseres det i retspraksis, at en retsregel har til formål at tillægge borgerne rettigheder, når den skaber en fordel for sidstnævnte, der kan kvalificeres som en velerhvervet rettighed, når den har til formål at beskytte borgernes rettigheder, eller når den indebærer, at borgerne tillægges rettigheder, hvis indhold kan fastslås (jf. dom af 23.5.2019, Steinhoff m.fl. mod ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, præmis 140 og den deri nævnte retspraksis, og af 9.2.2022, QI m.fl. mod Kommissionen og ECB, T-868/16, EU:T:2022:58, præmis 90 og den deri nævnte retspraksis).
- 37 For at Unionen kan ifalde ansvar, skal den beskyttelse, som den påberåbte regel giver, være effektiv i forhold til den borger, der påberåber sig denne. Der kan ikke tages hensyn til en regel, hvis den ikke tillægger den borger, der påberåber sig denne, nogen rettigheder, selv om den tillægger andre fysiske eller juridiske personer rettigheder (dom af 23.5.2019, Steinhoff m.fl. mod ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, præmis 77; jf. ligeledes dom af 9.2.2022, QI m.fl. mod Kommissionen og ECB, T-868/16, EU:T:2022:58, præmis 90 og den deri nævnte retspraksis).

– Det andet krav vedrørende den type tilsidesættelse, der kræves for, at Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold

- 38 Hvad angår det andet krav er det afgørende kriterium ved afgørelsen af, om en tilsidesættelse kan anses for tilstrækkelig kvalificeret, om institutionen groft og åbenbart har overskredet grænserne for sine skønsmæssige beføjelser (dom af 4.7.2000, Bergaderm og Goupil mod Kommissionen, C-352/98 P, EU:C:2000:361, præmis 43, af 7.10.2015, Accorinti m.fl. mod ECB, T-79/13, EU:T:2015:756, præmis 67, og af 24.1.2017, Nausicaa Anadyomène og Banque d'escompte mod ECB, T-749/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:21, præmis 69).
- 39 Et afgørende element ved afgørelsen af, om der foreligger en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse, er således udstrækningen af det skøn, som institutionen råder over (dom af 12.7.2005, Kommissionen mod CEVA og Pfizer, C-198/03 P, EU:C:2005:445, præmis 65 og 66).
- 40 I denne henseende tilkommer det Unionens retsinstanser at tage hensyn til kompleksiteten af de forhold, der skal reguleres, vanskeligheden ved at anvende eller fortolke bestemmelserne, hvor klar og præcis den tilsidesatte bestemmelse er, og om den begåede fejl er forsætlig eller uundskyldelig (dom af 3.3.2010, Artegoda mod Kommissionen, T-429/05, EU:T:2010:60, præmis 62).
- 41 Under disse omstændigheder er simple skønsmæssige fejl ikke i sig selv tilstrækkelige til at udgøre en klar og grov tilsidesættelse (jf. i denne retning dom af 9.9.2008, MyTravel mod Kommissionen, T-212/03, EU:T:2008:315, præmis 85).
- 42 I det foreliggende tilfælde bemærkes, at den kritiserede adfærd blev udvist af ECB under udøvelsen af de tilsynsopgaver, som er overdraget til denne med henblik på at sikre kreditinstitutternes sikkerhed og soliditet.

- 43 For at den kan udføre disse opgaver giver artikel 4 i forordning nr. 1024/2013 ECB beføjelse til at foretage transaktioner såsom meddelelse af tilladelse til og inddragelse af banklicenser, tilsyn med anvendelsen af gældende lovregulerede tilsynskrav og af interne risikovurderingssystemer, muligheden for at pålægge yderligere krav med hensyn til kapitalgrundlag samt muligheden for at indføre tilpassede ledelsesregler.
- 44 Når ECB udfører disse opgaver, bør den, som det fremgår af 17. betragtning til forordning nr. 1024/13, vurdere de pågældende bankers risikoprofil og for hver enkelt af disse fastsætte de begivenheder, der kan påvirke denne, ved at tage hensyn til de mange forskellige typer kreditinstitutter, deres størrelse og forretningsmodeller.
- 45 Sådanne analyser indebærer, at der foretages vurderinger, som på grund af deres komplekse karakter berettiger, at ECB ifølge retspraksis indrømmes et vidt skøn (jf. i denne retning dom af 8.5.2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg mod ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, præmis 86, af 4.5.2023, ECB mod Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, præmis 55, og af 13.12.2017, Crédit mutuel Arkéa mod ECB, T-712/15, EU:T:2017:900, præmis 181).
- 46 Sammenfattende følger det af den ovenfor undersøgte retspraksis, at sagsøgerne i den foreliggende sag, såfremt de ønsker at bevise ECB's ansvar uden for kontraktforhold, i tilstrækkeligt grad skal godtgøre, at ECB ud over den skønsmæssige beføjelse, som den er tillagt, groft og åbenbart har tilsidesat en EU-retlig regel, der tillægger borgerne rettigheder.
- 47 For at afgøre, om der er sket en sådan tilsidesættelse, skal Unionens retsinstanser, henset til de forhold, som sagsøgerne har fremført, tage hensyn til den vide skønsmæssige beføjelse, som ECB er indrømmet i forbindelse med udøvelsen af dens tilsynsopgaver.

– Det af ECB med støtte fra Kommissionen fremførte anbringende, om henvisning til de almindelige retsprincipper, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, med henblik på at fastlægge den ordning for ansvar uden for kontraktforhold, der finder anvendelse på Unionen på tilsynsområdet

- 48 ECB har, støttet af Kommissionen, opfordret Retten til på grundlag af gældende national ret i medlemsstaterne at fastlægge den ordning for ansvar uden for kontraktforhold, som Unionen skal være underlagt i forbindelse med tilsyn.
- 49 ECB har for det første foreslået, at den retspraksis, der følger af dom af 12. oktober 2004, Paul m.fl. (C-222/02, EU:C:2004:606), hvori Domstolen fastslog, at en national lovgivning, der udelukker nationale tilsynsmyndigheders ansvar uden for kontraktforhold, når disse sidstnævnte handler inden for rammerne af regler, der er vedtaget for at tjene den offentlige interesse, er forenelig med EU-retten, anvendes på EU-plan.
- 50 I denne henseende bemærkes, at dom af 12. oktober 2004, Paul m.fl. (C-222/02, EU:C:2004:606), ikke kan anvendes direkte på den foreliggende tvist, eftersom denne dom vedrører nationale myndigheder, mens Retten i det foreliggende tilfælde skal træffe afgørelse i en sag vedrørende en EU-institutions ansvar uden for kontraktforhold, selv om denne institution ifølge artikel 4 i forordning nr. 1024/2013 under de deri fastsatte omstændigheder kan udføre de opgaver, som er tillagt de nationale myndigheder inden for rammerne af tilsyn med kreditinstitutter.

- 51 Det skal imidlertid bemærkes, at Domstolen i dom af 12. oktober 2004, Paul m.fl. (C-222/02, EU:C:2004:606), fastslog, at der er en forbindelse mellem på den ene side det formål, der forfølges med den bestemmelse, som angiveligt er tilsidesat, og på den anden side muligheden for, eller omvendt, umuligheden for borgerne for at gøre tilsynsmyndighedernes ansvar uden for kontraktforhold gældende. I denne dom fastslog Domstolen nemlig, at eftersom den nationale tilsynsmyndigheds opgaver var udført i det offentliges interesse, var EU-retten ikke til hinder for, at national ret, i det foreliggende tilfælde tysk ret, udelukkede tilsynsmyndighedens ansvar (dom af 12.10.2004, Paul m.fl., C-222/02, EU:C:2004:606, præmis 32).
- 52 Tilsvarende er institutionernes ansvar uden for kontraktforhold blevet fastslået på EU-plan i situationer, der indebærer en regel, der skaber rettigheder for sagsøgerne (jf. præmis 36 og 37 ovenfor), og er blevet udelukket i tilfælde, hvor der ikke er skabt sådanne rettigheder, bl.a. situationer, hvor de påberåbte regler forfulgte et formål af almen interesse eller havde institutionel karakter ved bl.a. at foretage en tildeling eller en fordeling af kompetencer mellem institutionerne (jf. i denne retning dom af 19.4.2012, Artegoda mod Kommissionen, C-221/10 P, EU:C:2012:216, præmis 81, af 11.7.2007, Fédération des industries condimentaires de France m.fl. mod Kommissionen, T-90/03, ikke trykt i Sml., EU:T:2007:208, præmis 61, af 23.5.2019, Steinhoff m.fl. mod ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, præmis 136-141, og af 9.2.2022, QI m.fl. mod Kommissionen og ECB, T-868/16, EU:T:2022:58, præmis 93-99).
- 53 ECB har for det andet, med støtte fra Kommissionen, gjort gældende, at flertallet af medlemsstaterne ifølge de analyser, som ECB har foretaget, begrænser tilsynsmyndighedernes ansvar til tilfælde af forsæt eller grov uagtsomhed. Efter ECB's opfattelse bør denne tilgang følges på EU-plan i medfør af de almindelige retsprincipper, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, jf. artikel 340, stk. 3, TEUF. En sådan tilgang er nødvendig for at sikre ECB's handlinger ved at give den mulighed for at handle i almenhedens interesse uden at blive lammet af frygt for at blive draget til ansvar selv i tilfælde af simpel uagtsomhed eller en simpel ulovlighed.
- 54 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Domstolen i dom af 5. marts 1996, Brasserie du pêcheur og Factortame (C-46/93 og C-48/93, EU:C:1996:79), for så vidt angår medlemsstaternes ansvar for tilsidesættelse af EU-retten fastslog, at forpligtelsen til at erstatte de tab, der er forvoldt borgerne, ikke kan undergives en betingelse, der støttes på et »culpabegreb, som går videre end den tilstrækkelig kvalificerede overtrædelse af [EU-]retten«. At fastsætte en sådan yderligere betingelse ville nemlig være ensbetydende med at rejse tvivl om retten til erstatning, som følger af EU-retten (dom af 5.3.1996, Brasserie du pêcheur og Factortame, C-46/93 og C-48/93, EU:C:1996:79, præmis 79).
- 55 I samme retning fastslog Domstolen, i dom af 25. marts 2021, Balgarska Narodna Banka (C-501/18, EU:C:2021:249), at EU-retten var til hinder for en national lovgivning, der underlagde borgernes ret til at opnå erstatning en yderligere betingelse, der gik videre end den tilstrækkeligt kvalificerede tilsidesættelse af EU-retten, om, at denne adfærd skal være forsætlig, såsom den, der følger af artikel 79, stk. 8, i lov om kreditinstitutter (jf. dom af 25.3.2021, Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, præmis 121 og den deri nævnte retspraksis).
- 56 Ækvivalensprincippet kræver, at alle de bestemmelser, der finder anvendelse på søgsmål, finder anvendelse uden forskel på søgsmål, der vedrører tilsidesættelse af EU-retten, og lignende søgsmål, der vedrører tilsidesættelse af national ret (jf. dom af 4.10.2018, Kantarev, C-571/16, EU:C:2018:807, præmis 124 og den deri nævnte retspraksis).

- 57 Det følger heraf, at EU-retten er til hinder for, at en medlemsstats og, på grundlag af ækvivalensprincippet, en EU-institutions ansvar uden for kontraktforhold undergives betingelser, der, som de betingelser, der vedrører forsæt eller grov uagtsomhed, går videre end en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten.
- 58 Det er i lyset af disse principper, at de otte ulovligheder, som sagsøgerne har gjort gældende, skal undersøges.

Den første ulovlighed, for så vidt som ECB på en tilstrækkeligt kvalificeret måde har tilsidesat den italienske lovgivning ved ikke at træffe foranstaltninger med henblik på at berigtige vildledende oplysninger om bankens soliditet fremsat af ECB's administratorer

- 59 Hvad angår den første ulovlige adfærd, som foreholdes ECB, har sagsøgerne gjort gældende, at ECB ved ikke at berigtige de angiveligt vildledende erklæringer om bankens soliditet fremsat af ECB's administratorer på en tilstrækkeligt kvalificeret måde har tilsidesat tre bestemmelser, der henhører under den italienske banklovgivning, nemlig den konsoliderede banklovs artikel 53, stk. 1, litra d a), artikel 53a, stk. 1, litra d), og artikel 67, stk. 1, litra e).
- 60 ECB har, med støtte fra Kommissionen, bestridt sagsøgernes argumentation.
- 61 I denne henseende bemærkes, at institutionernes undladelser kan begrunde ansvar for Unionen, såfremt sidstnævnte tilsidesætter en i en EU-retlig bestemmelse fastsat retlig forpligtelse til at handle (dom af 15.9.1994, KYDEP mod Rådet og Kommissionen, C-146/91, EU:C:1994:329, præmis 58, og af 26.2.2016, Šumelj m.fl. mod Kommissionen, T-546/13, T-108/14 og T-109/14, EU:T:2016:107, præmis 42).
- 62 Det skal ligeledes bemærkes, at det følger af retspraksis, at for at Unionen kan ifalde ansvar uden for kontraktforhold, skal den pågældende bestemmelse have til formål at tillægge sagsøgerne en ret, som de mener er blevet tilsidesat, og den angivelige tilsidesættelse skal være tilstrækkeligt kvalificeret (jf. præmis 35 ovenfor).
- 63 I det foreliggende tilfælde finder de bestemmelser, der skal være blevet tilsidesat på en tilstrækkeligt kvalificeret måde, anvendelse på ECB i den foreliggende sag i henhold til artikel 9 i forordning nr. 1024/2013, hvorefter denne institution handler som kompetent myndighed i stedet for den nationale myndighed, når de institutter, der skal føres tilsyn med, som det er tilfældet i den foreliggende sag, henhører under dens kompetence i henhold til artikel 4 i forordning nr. 1024/2013.
- 64 For at kunne træffe afgørelse skal disse bestemmelser undersøges i forhold til det formål, de forfølger.
- 65 For det første fastsætter den konsoliderede banklovs artikel 53, stk. 1, litra d a), og artikel 67, stk. 1, litra e), de oplysninger, som ECB skal offentliggøre om kreditinstitutter og i givet fald om disse institutters moderselskab på en måde, som sikrer markedsgennemsigtighed og dermed, at disse fungerer hensigtsmæssigt, og at det finansielle system som helhed er stabilt.
- 66 Den konsoliderede banklovs artikel 53, stk. 1, litra d a), overlader det nemlig til tilsynsmyndigheden at offentliggøre oplysninger om kreditinstitutter, bl.a. oplysninger om kapitalkrav, risikobegrænsning, tilladte ejerandele, ledelsen og den administrative eller regnskabsmæssige organisation.

- 67 I øvrigt bestemmer den konsoliderede banklovs artikel 67, stk. 1, litra e), at tilsynsmyndigheden i forbindelse med udøvelsen af det konsoliderede tilsyn ved hjælp af generelle foranstaltninger giver moderselskabet oplysninger om hele bankkoncernen eller dens enkelte dele vedrørende kapitalkrav, risikobegrænsning i dens forskellige konfigurationer, kapitalandele, virksomhedsledelse, administrativ og regnskabsmæssig organisation samt intern kontrol og aflønnings- og incitamentsordninger.
- 68 Det følger af bestemmelseernes ordlyd, at disse pålægger ECB en generel forpligtelse til offentliggørelse af kategorier af oplysninger med et formål, der er i offentlighedens interesse, nemlig at sikre markedernes funktion og stabilitet. De pålægger derimod ikke i sig selv direkte eller indirekte ECB nogen forpligtelse til at reagere specifikt, når aktører på markedet fremsætter erklæringer vedrørende visse institutters soliditet, som andre anser for vildledende. Der kan derfor ikke af disse bestemmelser udledes nogen ret, uanset af hvilken art, for investorer til at lade ECB gribe ind i hver enkelt medlemsstat, hver gang der i disse medlemsstater, i forhold til de institutter, der er underlagt ECB's tilsyn, fremsættes kommentarer, som af investorerne vil kunne anses for helt eller delvist ugrundede.
- 69 De nævnte udtalelser kunne ganske vist i det foreliggende tilfælde være blevet fremsat af bankens administratorer. På grund af disses funktioner kunne markederne have tillagt disse udtalelser en form for troværdighed. Værdien af de aktier, der udgør bankens kapital, kunne således være blevet påvirket af disse udtalelser, hvilket kunne have forvoldt sagsøgerne et tab.
- 70 Det skal imidlertid bemærkes, at eksistensen af et angiveligt økonomisk tab ikke i sig selv er tilstrækkeligt til, at Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold. For at dette ansvar kan gøres gældende, skal sagsøgerne godtgøre, at der foreligger en ulovlig adfærd. Med henblik herpå skal sidstnævnte ifølge retspraksis godtgøre, at en regel, som tillægger borgerne rettigheder, er blevet tilsidesat på en tilstrækkeligt kvalificeret måde. Sagsøgerne har imidlertid ikke godtgjort, at der findes en sådan regel, og endnu mindre, at der foreligger en sådan tilsidesættelse.
- 71 I det foreliggende tilfælde fremgår det, at det påhvilede sagsøgerne selv, hvis de var af den opfattelse, at de havde lidt et tab som følge af sådanne udtalelser, at reagere ved at berigtige udtalelserne og ved at forfølge ophavsmændene hertil i givet fald ved de kompetente retter.
- 72 For det andet bestemmer den konsoliderede banklovs artikel 53a, stk. 1, litra d), at tilsynsmyndigheden, når situationen kræver det, kan vedtage specifikke foranstaltninger over for en eller flere banker eller over for hele banksystemet.
- 73 Ifølge denne bestemmelse kan de nævnte foranstaltninger indebære en begrænsning af bankens virksomhed eller territoriale struktur; et forbud for banken mod at udføre visse transaktioner, også af selskabsmæssig art, og mod at udlodde overskud eller andre dele af kapitalen samt, for så vidt angår de finansielle instrumenter, der kan indgå i kapitalen med henblik på tilsyn, et forbud mod at udbetale renter; fastsættelse af grænser for den samlede størrelse af den variable del af lønnen i banken, når dette er nødvendigt for at opretholde et sundt kapitalgrundlag, og for banker, der modtager ekstraordinære offentlige tilskud, fastsættelse af grænser for den samlede løn til de befuldmægtigede for selskaber.
- 74 Henset til dens ordlyd fremgår det, at den konsoliderede banklovs artikel 53a, stk. 1, litra d), som sådan ikke er relevant, når det skal afgøres, om ECB var underlagt en forpligtelse til at berigtige udtalelser fra visse aktører, som andre anså for fejlagtige, vedrørende bankens finansielle stabilitet. ECB er ikke direkte eller indirekte underlagt en forpligtelse af denne karakter i denne

henseende. Medmindre rækkevidden af denne bestemmelse udvides uretmæssigt, kan den ikke fortolkes på en måde, hvorpå der tilføjes en forpligtelse for ECB, som EU-lovgiver ikke har fastsat, eftersom den ikke er blevet indført i bestemmelsen.

- 75 Det følger heraf, at sagsøgernes argumentation vedrørende den første ulovlige adfærd, der foreholdes ECB, må forkastes.

Den anden ulovlighed, for så vidt som ECB har begået en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af de EU-retlige bestemmelser i sine relationer med bankens bestyrelse

- 76 Hvad angår den anden ulovlige adfærd, der foreholdes ECB, har sagsøgerne gjort gældende, at ECB på en tilstrækkeligt kvalificeret måde har tilsidesat artikel 4 og 16 i forordning nr. 1024/2013:
- ved at aftale med Pietro Modiano og Fabio Innocenzi, at de den 2. januar 2019 trådte tilbage, hvilket medførte, at bankens bestyrelse trådte tilbage og således banede vejen for, at banken midlertidigt blev sat under administration
 - ved at forsøge at begrænse bankens bestyrelses beføjelser til blot at ratificere de afgørelser, der blev truffet af den administrerende direktør, på mødet den 16. februar 2018 og under flere på hinanden følgende møder mellem Vittorio Malacalza, Danièle Nouy (formanden for ECB's tilsynsråd) og Ramón Quintana (medlem af ECB's generaldirektorat for mikroprudentielt tilsyn)
 - ved i flere måneder over for bestyrelsen at skjule omfanget af de vanskeligheder, som banken stod over for hvad angik kapitalgrundlaget ved først den 21. juni 2018 at oplyse bestyrelsen om indholdet af en skrivelse, som ECB den 4. juni 2018 havde fremsendt til den administrerende direktør.
- 77 ECB har, støttet af Kommissionen, bestridt denne argumentation.
- 78 For at kunne træffe afgørelse, skal der foretages en successiv undersøgelse af de to bestemmelser, som sagsøgerne har påberåbt sig.
- 79 For det første bestemmer artikel 4 i forordning nr. 1024/2013, at ECB har enekompetence til med henblik på tilsyn med de kreditinstitutter, der er etableret i medlemsstaterne, at udføre opgaver, der bl.a. består i at meddele kreditinstitutter tilladelse, at vurdere underretninger om erhvervelser og afhændelser af kvalificerede andele i kreditinstitutter og at sikre overholdelse af de retsakter, der pålægger kreditinstitutter tilsynskrav i forbindelse med kapitalgrundlagskrav, grænser for store engagementer, likviditet og styring, herunder for så vidt angår krav til hæderlighed, kompetence og erfaring vedrørende de personer, som er ansvarlige for forvaltningen af kreditinstitutter.
- 80 I denne henseende bemærkes, at den adfærd, som foreholdes ECB, ikke har nogen forbindelse med artikel 4 i forordning nr. 1024/2013. Denne bestemmelse tillægger nemlig ECB beføjelser på tilsynsområdet og bestemmer nærmere bestemt, at ECB har »enekompetence« til at udøve et vist antal af disse beføjelser, og fordeler således de opgaver, der kan tænkes på dette område, mellem denne institution og de nationale myndigheder.

- 81 Denne bestemmelse tilsigter således, for så vidt som den tillægger institutioner beføjelser og fordeler dem mellem disse, at gennemføre det generelle formål om at opstille et regelsæt vedrørende et aktivitetsområde til fordel for den offentlige interesse uden i sig selv at tildele borgerne rettigheder, der kan begrunde et søgsmål for Retten.
- 82 For det andet giver artikel 16, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1024/2013 ECB beføjelse til med henblik på at udføre de opgaver, som er overdraget til den, at stille krav om, at kreditinstitutter på et tidligt stadium træffer forskellige foranstaltninger, når disse institutter ikke opfylder tilsynskravene eller risikerer ikke at opfylde disse, eller når andre svagheder ikke gør det muligt at sikre en forsvarlig forvaltning eller en tilfredsstillende dækning af risici i disse institutter.
- 83 De foranstaltninger, der er tale om i denne bestemmelse, kan bl.a. bestå i at kræve en styrkelse af kapitalgrundlaget, at begrænse kreditinstituttets virksomhed, at kræve, at aktiviteter, der indebærer for stor risiko for instituttets soliditet, opgives, eller at medlemmer af ledelsesorganet for kreditinstitutter, der ikke opfylder de forpligtelser, de er pålagt, afsættes.
- 84 For så vidt som en sådan bestemmelse begrænser sig til at foretage en bemyndigelse, indeholder den som tidligere nævnt ikke i sig selv regler, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder, men organiserer banktilsynssystemets funktion i offentlighedens interesse og kan ikke af denne grund medføre, at Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold.
- 85 Under disse omstændigheder må det antages, at artikel 4 og artikel 16, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1024/2013, idet de ikke har til formål at tillægge borgerne rettigheder, ikke kan danne grundlag for en ulovlig adfærd, som foreholdes ECB i forbindelse med det tilsyn, som ECB har udøvet over for banken, og som kan medføre, at Unionen ifalder ansvar som følge af den nævnte adfærd.
- 86 Sagsøgernes argumentation vedrørende den anden ulovlige adfærd, der foreholdes ECB, må derfor forkastes.

Den tredje ulovlighed, for så vidt som ECB på en tilstrækkeligt kvalificeret måde har tilsidesat den italienske lovgivning ved den 18. september 2019 at godkende en kapitalforhøjelse, der er i strid med den fortrinsret, der er fastsat i bankens vedtægter

- 87 Hvad angår den tredje ulovlige adfærd, der foreholdes ECB, har sagsøgerne gjort gældende, at ECB på en tilstrækkeligt kvalificeret måde har tilsidesat den konsoliderede banklovs artikel 56 ved den 18. september 2019 at godkende en kapitalforhøjelse, der er i strid med den fortrinsret, som bankens vedtægter indrømmer aktionærerne.
- 88 ECB har, støttet af Kommissionen, bestridt denne argumentation.
- 89 Den konsoliderede banklovs artikel 56 har følgende ordlyd:
- »1. Banca d'Italia (den italienske nationalbank) sikrer, at ændringer i bankernes vedtægter ikke er i strid med en sund og forsigtig ledelse.
2. Proceduren for registrering i selskabsregistret kan kun indledes, hvis den i stk. 1 omhandlede kontrol er godtgjort.«

- 90 I det foreliggende tilfælde finder den konsoliderede banklovs artikel 56 anvendelse på ECB i henhold til artikel 9 i forordning nr. 1024/2013, hvorefter denne institution handler som kompetent myndighed i stedet for den nationale myndighed, når de institutter, der skal føres tilsyn med, som det er tilfældet i den foreliggende sag, henhører under dens kompetence i henhold til nævnte forordnings artikel 4.
- 91 Det fremgår af den konsoliderede banklovs artikel 56, at tilsynsmyndigheden ved udførelsen af de opgaver, den er tillagt, skal kontrollere, at ændringerne i kreditinstitutternes vedtægter er forenelige med de krav, der følger af en sund og forsigtig ledelse, inden de nævnte ændringer kan indføres i selskabsregistret.
- 92 Denne kontrol skal imidlertid ikke vedrøre den påtænkte vedtægtsændrings forenelighed med aktionærernes fortrinsret, men denne ændrings forenelighed med det krav om en sund og forsigtig ledelse, der er anført i den konsoliderede banklovs artikel 56.
- 93 Kravet om en sund og forsigtig ledelse viser således, i modsætning til, hvad sagsøgerne har gjort gældende, at det formål, der skal tages hensyn til i forbindelse med den vurdering, som tilsynsmyndigheden foretager på grundlag af den konsoliderede banklovs artikel 56, er kreditinstituttets stabilitet og mere generelt det finansielle system som helhed.
- 94 Under disse omstændigheder må det fastslås, at den konsoliderede banklovs artikel 56 ikke i sig selv tillægger borgerne rettigheder som omhandlet i præmis 36 og 37 ovenfor. Følgelig må argumentationen vedrørende den tredje ulovlige adfærd, der foreholdes ECB, forkastes.

Den fjerde ulovlighed, for så vidt som ECB har begået en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af den italienske lovgivning ved at udnævne midlertidige administratorer, der er berørt af en interessekonflikt

- 95 Hvad angår den fjerde ulovlige adfærd, der foreholdes ECB, har sagsøgerne gjort gældende, at ECB på en tilstrækkeligt kvalificeret måde har tilsidesat den konsoliderede banklovs artikel 71, stk. 6, ved at udpege den tidligere bestyrelsesformand, Pietro Modiano, og bankens tidligere administrerende direktør, Fabio Innocenzi, til midlertidige administratorer. Da disse sidstnævnte blev midlertidige administratorer, blev det vanskeligt for dem at anlægge søgsmål mod de administrations- og kontrolorganer (eller mod visse medlemmer heraf), der i mellemtiden var blevet opløst. Disse to personer var således på grund af deres udnævnelse til midlertidige administratorer beskyttet mod et erstatningssøgsmål, som kunne være blevet anlagt mod dem i forbindelse med de beslutninger, der blev truffet, da de var henholdsvis bestyrelsesformand og administrerende direktør for banken.
- 96 ECB har, støttet af Kommissionen, bestridt denne argumentation.
- 97 Indledningsvis bemærkes, at afgørelsen om placering under midlertidig administration blev annulleret af Retten ved dom af 12. oktober 2022, Corneli mod ECB (T-502/19, under appel, EU:T:2022:627), uden at denne omstændighed skal være til hinder for, at den undersøges i nærværende sag.

- 98 For det første er annullationen ikke sket som følge af en tilsidesættelse af en interessekonflikt i modsætning til, hvad sagsøgerne har nedlagt påstand om inden for rammerne af nærværende sag, men med den begrundelse, at der blev begået en fejl ved fastlæggelsen af det retsgrundlag, som ECB anvendte til at vedtage den nævnte afgørelse (dom af 12.10.2022, Corneli mod ECB, T-502/19, under appel, EU:T:2022:627, præmis 113 og 114).
- 99 For det andet udgør erstatningssøgsmålet på grund af sin karakter et selvstændigt middel med en særlig funktion i forhold til andre retsmidler udformet ved traktaterne og er underlagt betingelser, som er udformet med henblik på dets specielle formål (dom af 28.4.1971, Lütticke mod Kommissionen, 4/69, EU:C:1971:40, præmis 6, og kendelse af 21.6.1993, Van Parijs m.fl. mod Rådet og Kommissionen, C-257/93, EU:C:1993:249, præmis 14).
- 100 Det er således anerkendt, at Retten med henblik på et erstatningssøgsmål selvstændigt kan undersøge lovligheden af en retsakt, der er genstand for et annullationssøgsmål. Mens formålet med et annullationssøgsmål er at få kendt en retligt bindende retsakt retsstridig, er genstanden for et erstatningssøgsmål erstatning for en skade, der er en følge af en retsakt eller en ulovlig adfærd, som kan tilregnes en EU-institution eller et EU-organ (jf. i denne retning dom af 7.10.2015, Accorinti m.fl. mod ECB, T-79/13, EU:T:2015:756, præmis 61 og 62).
- 101 Efter denne præcisering følger det af den konsoliderede banklovs artikel 71, stk. 6, at de midlertidige administratorer for at kunne udøve deres funktioner skal have flere kendetegn, herunder at de ikke har interessekonflikter. Et sådant krav indebærer, at ECB, når den udnævner midlertidige administratorer, skal kontrollere, at der ikke foreligger interessekonflikter hos de berørte personer. I mangel af en sådan kontrol vil de berørte personer nemlig ikke kunne udøve deres hverv, selv om de er blevet udnævnt, når de ikke overholder dette krav.
- 102 Kravet om, at der ikke foreligger interessekonflikter, henhører generelt under princippet om upartiskhed, som ifølge retspraksis har til formål at beskytte dels den almindelige interesse, dels interessen hos de borgere, som vil kunne blive negativt berørt som følge af tilstedeværelsen af denne interessekonflikt (jf. analogt dom af 6.4.2006, Camós Grau mod Kommissionen, T-309/03, EU:T:2006:110, præmis 102, og af 6.6.2019, Dalli mod Kommissionen, T-399/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:384, præmis 100).
- 103 Princippet om upartiskhed skaber således ifølge retspraksis en subjektiv ret for de borgere, som kan blive berørt, der, hvis den tilsidesættes på en tilstrækkelig kvalificeret måde, kan medføre, at Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold for den skade, der eventuelt er forvoldt af en institution under udøvelsen af de opgaver, som den er tillagt.
- 104 Under disse omstændigheder må det antages, at den konsoliderede banklovs artikel 71, stk. 6, har til formål at tillægge borgerne rettigheder som omhandlet i præmis 36 og 37 ovenfor.
- 105 Hvad angår efterprøvelsen af, om ECB har begået en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af den konsoliderede banklovs artikel 71, stk. 6, skal det bemærkes, at denne institution med henblik på at begrunde vedtagelsen af afgørelsen om placering under midlertidig administration ikke har anført, at denne afgørelse var begrundet i, at der forelå »alvorlige uregelmæssigheder« begået »i forbindelse med administrationen« af banken som omhandlet i den konsoliderede banklovs artikel 69q, stk. 1, litra b), sammenholdt med den nævnte lovs artikel 70.

- 106 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at tilsynsmyndigheden i henhold til den konsoliderede banklovs artikel 69q, stk. 1, litra b), og artikel 70 kan placere et institut under midlertidig administration i tilfælde af alvorlige overtrædelser af love eller administrative bestemmelser, alvorlige uregelmæssigheder i ledelsen af kreditinstituttet, når forværringen af bankens eller bankkoncernens situation er særlig betydelig, når alvorlige tab af aktiver kan forudses, eller når midlertidige administration kræves af administrationsorganerne ved begrundet anmodning eller af kreditinstituttets ekstraordinære generalforsamling.
- 107 Hvis der i det foreliggende tilfælde var begået uregelmæssigheder i forbindelse med bankens ledelse, ville det af hensyn til aktionærernes beskyttelse have været nødvendigt at sikre, at der kunne anlægges sag mod de ansvarlige. Kun et erstatningssøgsmål mod de tidligere medlemmer af administrationsorganerne ville nemlig have gjort det muligt at få tildelt erstatning fra disse ansvarlige for den skade, som aktionærerne havde lidt. I et sådant tilfælde kunne det have været uhensigtsmæssigt at udnævne personer, der tidligere havde udført administrative funktioner i banken, som midlertidige administratorer. En sådan udnævnelse ville nemlig, som sagsøgerne har gjort gældende, have gjort udsigten til et sådant søgsmål mindre realistisk, idet de midlertidige administratorer ikke har nogen interesse i at rejse tvivl om deres eget ansvar.
- 108 Situationen var imidlertid anderledes i det foreliggende tilfælde, eftersom afgørelsen om placering under midlertidig administration, ifølge de ord, der er anvendt heri, ikke var baseret på »alvorlige uregelmæssigheder«, som var blevet begået af bankens tidligere administrationsorganer, men på den »betydelige forværring af bankens situation« som omhandlet i den konsoliderede banklovs artikel 69q og artikel 70.
- 109 I øvrigt gik de økonomiske vanskeligheder, som berørte banken, forud for udnævnelsen af henholdsvis Pietro Modiano som bestyrelsesformand for banken og Fabio Innocenzi som administrerende direktør, således som det fremgår af redegørelsen for de faktiske omstændigheder, der er gengivet ovenfor (præmis 5-10 ovenfor).
- 110 I øvrigt bemærkes, at ECB ved udøvelsen af sin tilsynsopgave råder over et vidt skøn, uden at retsinstansen kan sætte sit eget skøn i stedet for det skøn, som institutionen har foretaget (jf. præmis 45 ovenfor).
- 111 ECB kunne ved udøvelsen af denne beføjelse, uden at overskride grænserne herfor, antage, at det var hensigtsmæssigt at overlade ledelsen af den midlertidige administration til personer, der havde kendskab til det kreditinstitut, der var omfattet af den omhandlede foranstaltning, idet et sådant kendskab ville gøre det muligt for dem at reagere hurtigere i en krisesituation i forhold til de successive vanskeligheder, der opstod.
- 112 På dette grundlag kan det antages, at ECB har udøvet sin skønsmæssige beføjelse på en rimelig måde ved i medfør af den midlertidige administration at udnævne Pietro Modiano og Fabio Innocenzi, som havde tilstrækkeligt kendskab til bankens sager til at kunne handle hurtigt i forhold til den krisesituation, som banken var konfronteret med.
- 113 Det er korrekt, som sagsøgerne har anført, at erstatningssøgsmålet mod medlemmerne af de opløste administrations- og kontrolorganer under den midlertidige administration udøves af de midlertidige kommissærer, i overensstemmelse med den konsoliderede italienske banklovs artikel 72, stk. 5.

- 114 Generalforsamlingen samt de aktionærer, der hver især eller i fællesskab besidder en femtedel af selskabskapitalen eller det andet beløb, der er fastsat i et kreditinstituts vedtægter, kan imidlertid, så snart de igen har overtaget den ordinære ledelse, anlægge et erstatningssøgsmål mod medlemmerne af administrations- og tilsynsorganerne i en periode på fem år efter at disse er ophørt med deres hverv, i overensstemmelse med den italienske civillovbogs artikel 2393 og 2393a.
- 115 Således havde generalforsamlingen og de aktionærer, som hver især eller i fællesskab besad en femtedel af selskabskapitalen eller det andet beløb, der var fastsat i bankens vedtægter, mulighed for, så snart de igen havde overtaget den ordinære ledelse af banken, at anlægge et erstatningssøgsmål mod Pietro Modiano og Fabio Innocenzi, i deres egenskab af tidligere bestyrelsesmedlemmer, i en periode på fem år fra det tidspunkt, hvor disse ophørte med at udøve deres hverv.
- 116 Under disse omstændigheder må det så meget desto mere antages, at ECB, med udnævnelsen af Pietro Modiano og Fabio Innocenzi som midlertidige administratorer, har holdt sig inden for rimelighedens grænser ved udøvelsen af sin skønsbeføjelse.
- 117 Da det således ikke er godtgjort, at der foreligger en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse, må argumentationen vedrørende den fjerde ulovlige adfærd, som foreholdes ECB, forkastes.

Den femte ulovlighed, for så vidt som ECB i forbindelse med vedtagelsen af foranstaltningen til tidlig indgriben tilsidesatte forskellige regler og forskellige principper på en tilstrækkeligt kvalificeret måde

- 118 Hvad angår den femte ulovlige adfærd, der foreholdes ECB, har sagsøgerne fremsat seks klagepunkter mod vedtagelsen af foranstaltningen til tidlig indgriben, som ECB, med støtte fra Kommissionen, har anfægtet.

– Det første klagepunkt vedrørende vedtagelsen af foranstaltningen til tidlig indgriben på grundlag af en simpel risiko for overtrædelse af den retlige ramme

- 119 Med det første klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at ECB på en tilstrækkeligt kvalificeret måde har tilsidesat den konsoliderede banklovs artikel 69q, stk. 1, litra a), med vedtagelsen af foranstaltningen til tidlig indgriben stillet over for en simpel risiko for tilsidesættelse af den gældende retlige ramme, selv om der ifølge sagsøgerne skulle føres bevis for en forudsigelig tilsidesættelse i medfør af denne bestemmelse.
- 120 I denne henseende bemærkes, at Banca d'Italia (den italienske centralbank) i henhold til den konsoliderede banklovs artikel 69q, stk. 1, litra a), kan vedtage de deri nævnte foranstaltninger til tidlig indgriben, når den som følge af en hurtig forværring af den pågældende banks eller bankkoncerns situation bl.a. konstaterer eller fastslår en tilsidesættelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 337), og af afsnit II i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT 2014, L 173, s. 349).

- 121 I det foreliggende tilfælde finder den konsoliderede banklovs artikel 69q, stk. 1, litra a), anvendelse på ECB i henhold til artikel 9 i forordning nr. 1024/2013, hvorefter denne institution handler som kompetent myndighed i stedet for den nationale myndighed, når de institutter, der skal føres tilsyn med, som det er tilfældet i den foreliggende sag, henhører under dens kompetence i henhold til artikel 4 i forordning nr. 1024/2013.
- 122 Det følger heraf, at for så vidt som den konsoliderede banklovs artikel 69q, stk. 1, litra a), begrænser sig til at give tilsynsmyndigheden beføjelse til at vedtage en foranstaltning til tidlig indgriben, når de betingelser, der er fastsat i bestemmelsen, efter den vurdering, som tilsynsmyndigheden skal foretage, er opfyldt, tillægger den ikke i sig selv borgerne rettigheder, som de vil kunne anmode Unionens retsinstanter om at sikre overholdelsen af.
- 123 Denne konklusion kan ikke drages i tvivl af sagsøgernes argument om, at de rettigheder og interesser, som de har som aktionærer, er blevet berørt, eftersom de er blevet frataget enhver mulig deltagelse i ledelsen af banken efter ECB's vedtagelse af foranstaltningen til tidlig indgriben.
- 124 I denne henseende må det antages, at den virkning, som en intervention fra ECB's side eventuelt har på interesserne hos aktionærerne i et kreditinstitut, ikke kan tages i betragtning med henblik på, at denne institution ifalder ansvar uden for kontraktforhold, hvis den regel, der ligger til grund for denne intervention, ikke specifikt har til formål at skabe eller beskytte en ret, som de er tillagt, på en tilstrækkeligt præcis måde.
- 125 Som anført i præmis 122 ovenfor har den konsoliderede banklovs artikel 69q, stk. 1, litra a), ikke til formål at skabe rettigheder for privatpersoner, selv om de er aktionærer.
- 126 Foranstaltningen til tidlig indgriben på grundlag af den konsoliderede banklovs artikel 69q, stk. 1, litra a), blev nemlig vedtaget for at beskytte det finansielle systems stabilitet og dermed for at gennemføre et mål af almen interesse.
- 127 ECB begrundede således vedtagelsen af foranstaltningen til tidlig indgriben med risikoen for tilsidesættelse af de krav, der er fastsat i de gældende lovgivningsmæssige rammer. I denne henseende blev den risiko, der blev taget i betragtning, specifikt og konkret underbygget i lyset af de kriterier, der er fastsat i den konsoliderede banklovs artikel 69q, stk. 1, litra a), der henviser til, at der foreligger en hurtig forværring af situationen for den enhed, der føres tilsyn med, som et af indiciene for denne enheds mulige tilsidesættelse af kapitalgrundlagskravene.
- 128 I denne henseende anførte ECB i foranstaltningen til tidlig indgriben, at:
- I juni 2016 var bankens tier 1-kapital (CET 1) og tier 2-kapital (TCR) på henholdsvis 12,29% og 14,37%. Den forventede udvikling i disse to ratioer i 2017 ville imidlertid føre til lavere værdier end i det foregående år, dvs. 10,35% for CET 1 og 12,19% for TCR i strid med det samlede kapitalkrav på 12,50% (jf. punkt 1.1.1 i foranstaltningen til tidlig indgriben).
 - Kapitalprocenterne kunne falde selv ud over ovennævnte værdier med endnu større økonomiske tab, henset til bankens konstante og utilstrækkelige resultater med hensyn til rentabilitet i de seneste år, den høje kreditrisiko som følge af omfanget af misligholdte lån, som bragte den tilsynsbelagte enheds evne til at skabe overskud i fare, og den usikkerhed, der var forbundet med de omkostningsbesparelsesforanstaltninger, der var fastsat i den strategiske plan, som banken havde vedtaget (jf. præmis 1.1.2 og 1.1.3 i foranstaltningen til tidlig indgriben).

129 Under disse omstændigheder må det antages, at den konsoliderede banklovs artikel 69q, stk. 1, litra a), idet den forfølger et mål af almen interesse, ikke har til formål at tillægge borgerne rettigheder, og at det netop er for at opfylde dette formål, at den i det foreliggende tilfælde blev gennemført med vedtagelsen af foranstaltningen til tidlig indgriben, med den konsekvens, at det første klagepunkt må forkastes.

– Det andet klagepunkt vedrørende den forpligtelse, der er fastsat i foranstaltningen til tidlig indgriben, til at afhænde de angiveligt misligholdte lån på ufordelagtige vilkår

130 Med det andet klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at ECB på en tilstrækkeligt kvalificeret måde har tilsidesat den konsoliderede banklovs artikel 69r ved i foranstaltningen til tidlig indgriben at pålægge en forpligtelse til at afhænde angiveligt misligholdte lån på ufordelagtige vilkår. Ifølge sagsøgerne giver denne bestemmelse imidlertid ikke mulighed for at pålægge denne slags forpligtelse, men fastsætter alene muligheden for at gennemføre en genopretningsplan eller at udarbejde en plan med henblik på at forhandle en omstrukturering af gælden med kreditorerne.

131 I henhold til den konsoliderede banklovs artikel 69r kan Banca d'Italia, når betingelserne i den konsoliderede banklovs artikel 69q, stk. 1, litra a), er opfyldt, anmode et kreditinstitut eller en bankkoncerns moderselskab om at gennemføre, endog delvist, den vedtagne genopretningsplan, om at udarbejde en plan for forhandling af en gældsomlægning med alle eller visse kreditorer eller om, i givet fald, at ændre deres selskabsform.

132 I forbindelse med udøvelsen af denne beføjelse kan Banca d'Italia kræve en ajourføring af genopretningsplanen, når de betingelser, der førte til vedtagelsen af foranstaltningen til tidlig indgriben, adskiller sig fra de tilfælde, der er omhandlet i planen. Desuden kan Banca d'Italia fastsætte en frist for gennemførelsen af planen og for fjernelsen af de årsager, der førte til vedtagelsen af foranstaltningen til tidlig indgriben.

133 I det foreliggende tilfælde finder den konsoliderede banklovs artikel 69r anvendelse på ECB i henhold til artikel 9 i forordning nr. 1024/2013, hvorefter denne institution handler som kompetent myndighed i stedet for den nationale myndighed, når de institutter, der skal føres tilsyn med, som det er tilfældet i nærværende sag, henhører under dens kompetence i henhold til artikel 4 i forordning nr. 1024/2013.

134 Det må antages, at for så vidt som den konsoliderede banklovs artikel 69r begrænser sig til at give tilsynsmyndigheden beføjelse til at anmode kreditinstitutterne om at udarbejde eller gennemføre en plan med henblik på at forhandle en omstrukturering af gælden, når de deri fastsatte betingelser er opfyldt, tillægger den ikke i sig selv borgerne rettigheder.

135 I det foreliggende tilfælde var det således for at nå et mål af almen interesse, at ECB i foranstaltningen til tidlig indgriben anmodede banken om, inden den 28. februar 2017, at fremlægge en strategisk plan og en operationel plan, der mindst skulle:

- angive de foranstaltninger, som banken havde til hensigt at træffe med henblik på at mindske omfanget af misligholdte lån
- omfatte kvantitative mål med henblik på en nedbringelse af misligholdte lån
- angive en tidsplan for gennemførelsen af disse foranstaltninger

- tage hensyn til de minimumsmål, der blev fastsat af ECB i forbindelse med valget af de foranstaltninger, der skulle træffes for at nedbringe misligholdte lån, dvs. højst 5,5 mia. EUR i misligholdte lån pr. 31. december 2017, 4,6 mia. EUR pr. 31. december 2018 og 3,7 mia. EUR pr. 31. december 2019, og
- godkendes af bankens direktion.

136 I modsætning til, hvad sagsøgerne har gjort gældende, krævede foranstaltningen til tidlig indgriben således ikke, at banken afhændede misligholdte lån, og endnu mindre, at den gjorde det til priser, der blev fastsat i løbet af en bestemt periode. I overensstemmelse med artikel 69r i den konsoliderede banklov begrænsede ECB sig til, i foranstaltningen til tidlig indgriben, at anmode banken om at fremlægge en strategisk plan og en operationel plan med henblik på at nedbringe andelen af de misligholdte lån, der fremgik af dens balance. Disse planer skulle imidlertid udarbejdes og godkendes af banken. Det påhvilede den bl.a. at identificere og gennemføre passende foranstaltninger ved f.eks. at angive, hvilke misligholdte lån der skulle afhændes, på hvilke betingelser, til hvem og til hvilken pris.

137 Endvidere er artikel 69r i den konsoliderede banklov ikke til hinder for, at foranstaltningen til tidlig indgriben angiver minimumsmål og fastsætter frister for nedbringelsen af misligholdte lån. Denne bestemmelse giver nemlig udtrykkeligt ECB beføjelse til at fastsætte en frist for gennemførelsen af planen og for fjernelsen af de årsager, der ligger til grund for den tidlige indgriben.

138 Under disse omstændigheder må det antages, at den konsoliderede banklovs artikel 69r forfølger et mål af almen interesse uden at have til formål at tillægge borgerne rettigheder, og at det netop er for at nå dette mål, at den i det foreliggende tilfælde blev gennemført af ECB, da denne vedtog den foranstaltning til tidlig indgriben, der er omhandlet i det andet klagepunkt.

139 Det andet klagepunkt bør derfor forkastes.

– Det tredje klagepunkt vedrørende overholdelsen, i en bestemt periode, af de krav, der er pålagt med hensyn til kapitalgrundlag

140 Med det tredje klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at ECB på en tilstrækkeligt kvalificeret måde har tilsidesat artikel 16, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1024/2013, eftersom den i foranstaltningen til tidlig indgriben fandt, at bankens tilsidesættelse af kapitalgrundlagskravene kunne have fundet sted inden for en tidshorisont på mere end 12 måneder efter vedtagelsen af denne foranstaltning.

141 Ifølge sagsøgerne begrænser artikel 16, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1024/2013 imidlertid ECB's beføjelse til at vedtage en foranstaltning over for et kreditinstitut alene til de tilfælde, hvor risikoen for, at dette kreditinstitut overtræder de gældende retlige bestemmelser, finder sted senest 12 måneder efter ECB's indgriben.

142 I denne henseende bemærkes, således som det er anført i præmis 82 ff. ovenfor, at artikel 16 i forordning nr. 1024/2013 tillægger ECB tilsynsbeføjelser ved forfølgelsen af et mål af almen interesse uden at tillægge borgerne rettigheder.

143 Det tredje klagepunkt skal således forkastes.

– *Det fjerde klagepunkt om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet*

- 144 Med det fjerde klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at ECB på en tilstrækkeligt kvalificeret måde har tilsidesat ligebehandlingsprincippet ved, i forbindelse med foranstaltningen til tidlig indgriben, at pålægge banken strengere foranstaltninger end dem, der blev vedtaget over for andre kreditinstitutter, som imidlertid befandt sig i en lignende situation.
- 145 I denne henseende bemærkes, at ligebehandlingsprincippet er fastsat i artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og kræver, at ensartede forhold ikke må behandles forskelligt, og at forskellige forhold ikke må behandles ensartet, medmindre en sådan forskellig behandling er objektivt begrundet (jf. dom af 7.3.2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis).
- 146 Som følge heraf tillægger ligebehandlingsprincippet, ifølge retspraksis, borgerne rettigheder (jf. i denne retning dom af 7.10.2015, Accorinti m.fl. mod ECB, T-79/13, EU:T:2015:756, præmis 87, og af 24.1.2017, Nausicaa Anadyomène og Banque d'escompte mod ECB, T-749/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:21, præmis 110).
- 147 Under disse omstændigheder skal det efterprøves, om ECB med vedtagelsen af foranstaltningen til tidlig indgriben groft og åbenbart har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, ud over den vide skønsebeføjelse, som den er indrømmet.
- 148 I denne henseende bemærkes, at ECB under udførelsen af sine tilsynsopgaver skal foretage tekniske vurderinger, der tager hensyn til en bred vifte af variabler, herunder kapital- og likviditetsniveauer, forretningsmodeller, ledelse, risici, systemiske virkninger og makroøkonomiske scenarier. Tilsynet med kreditinstitutter begrænser sig således ikke til en kvantitativ og mekanisk sammenligning af isolerede og ekstrapolerede tal, men kræver en samlet tilsynsmæssig vurdering af kreditinstituttets situation, som går hånd i hånd med en vid skønsebeføjelse.
- 149 Med henblik på at godtgøre, at der var sket en hurtig forværring af banken, begrænsede ECB sig i interventionsforanstaltningen ikke til at konstatere en tilsidesættelse af de økonomiske krav, der var forbundet med omfanget af misligholdte lån, men henviste også til flere forhold, der ifølge ECB vidnede om dette instituts skrøbelighed: kreditrisiko (s. 2, punkt 1.1.1), lav rentabilitet (s. 2, punkt 1.1.1), tab i tidligere år [s. 3, punkt 1.1.2, nr. i)], beskedne resultater i forbindelse med generering af driftsindtægter [s. 3, punkt 1.1.2, nr. i)], et meget højt cost-benefit-forhold [s. 4, punkt 1.1.2, nr. i)], usikkerhed med hensyn til omkostningsbesparende foranstaltninger [s. 4, punkt 1.1.2, nr. iii)] og den svaghed, der kendetegner likviditetssituationen (s. 7, punkt 2.4).
- 150 Det følger af retspraksis, at det, hvis sagsøgeren gør gældende, at ligebehandlingsprincippet er blevet tilsidesat, påhviler denne at præcisere, hvilke sammenlignelige situationer der efter dennes opfattelse er blevet behandlet forskelligt, eller hvilke forskellige situationer der efter dennes opfattelse er blevet behandlet ens (jf. i denne retning dom af 13.7.2018, K. Chrysostomides & Co. m.fl. mod Rådet m.fl., T-680/13, EU:T:2018:486, præmis 442 og den deri nævnte retspraksis).
- 151 Sagsøgerne burde således i det foreliggende tilfælde, hvis dette var deres hensigt, henset til de parametre, der er anført i præmis 149 ovenfor, have godtgjort, at andre italienske kreditinstitutter, der befandt sig i en sammenlignelig situation, var blevet behandlet anderledes.

152 Sagsøgerne har ganske vist i deres skriftlige indlæg fremlagt en rapport, der sammenligner antallet af misligholdte lån, der indehaves af banken, med de lån, der indehaves af andre italienske kreditinstitutter. De har imidlertid ikke sat denne særlige situation i forbindelse med de afgørelser, som ECB har truffet med henblik på at fastslå, at der foreligger en egentlig forskelsbehandling mellem banken og andre italienske kreditinstitutter.

153 Det fjerde klagepunkt må derfor forkastes.

– *Det femte klagepunkt om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet*

154 Med det femte klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at ECB på en tilstrækkeligt kvalificeret måde har tilsidesat proportionalitetsprincippet ved, selv om der var mulighed for mindre indgribende foranstaltninger, at pålægge banken en forpligtelse, der straks medførte en øjeblikkelig nedskrivning af bankens lån og forvoldte sidstnævnte betydelige tab.

155 I denne henseende bemærkes, at proportionalitetsprincippet som et almindeligt retsprincip er fastsat i artikel 5, stk. 4, TEU og ifølge retspraksis kan tillægge borgerne rettigheder (dom af 6.12.2001, Emesa Sugar mod Rådet, T-43/98, EU:T:2001:279, præmis 64, og af 29.11.2016, T & L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen, T-279/11, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:683, præmis 58).

156 Borgerne har således mulighed for at drage Unionen til ansvar uden for kontraktforhold ved at godtgøre, at ECB har forvoldt dem et tab ved at udvise en adfærd, der er i strid med proportionalitetsprincippet, hvis de godtgør, at institutionen åbenbart og groft har tilsidesat dette princip.

157 Ifølge retspraksis kræver proportionalitetsprincippet, at EU-institutionernes retsakter kan gøre det muligt at nå de legitime mål, der forfølges med den omhandlede lovgivning, uden at gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål, hvorved det forudsættes, at såfremt det er muligt at vælge mellem flere egnede foranstaltninger, skal den mindst indgribende foranstaltning vælges, og de forvoldte ulemper må ikke være uforholdsmæssige i forhold til de tilsigtede mål (dom af 8.7.2020, VQ mod ECB, T-203/18, EU:T:2020:313, præmis 61; jf. ligeledes dom af 20.1.2021, ABLV Bank mod SRB, T-758/18, EU:T:2021:28, præmis 142 og den deri nævnte retspraksis).

158 Når Unionens retsinstanser forelægges en anmodning med henblik på at efterprøve, om proportionalitetsprincippet er overholdt, skal de overholde den skønsmargen, som EU-institutionerne er tillagt (dom af 16.5.2017, Landeskreditbank Baden-Württemberg mod ECB, T-122/15, EU:T:2017:337, præmis 68).

159 I denne forbindelse bemærkes, at ECB, som anført i præmis 45 ovenfor, har et vidt skøn ved udførelsen af sine tilsynsopgaver.

160 Ifølge den ordlyd, der blev anvendt med henblik på at begrunde vedtagelsen af foranstaltningen til tidlig indgriben, foretog ECB følgende analyse af forholdsmæssigheden af den forpligtelse, som den påtænkte at vedtage i forhold til de lån, der indgik i bankens formue uden at have den konkurrencedygtige karakter, som den fandt påkrævet for at de kapitalkrav, der følger af EU-lovgivningen, blev overholdt.

- 161 ECB vurderede indledningsvis i sin analyse risikoen for, at banken ville misligholde de økonomiske krav, der er forbundet med besiddelsen af misligholdte lån, som sandsynlig (punkt 1.1.1 i foranstaltningen til tidlig indgriben).
- 162 Dernæst noterede ECB sig, at den strategiplan, som banken havde fremlagt den 14. juni 2016 med henblik på at overholde de mål, som den havde fastsat vedrørende nedbringelse af forholdet mellem omkostninger og indtægter og nedbringelse af misligholdte lån, var utilstrækkelig (punkt 1.1.5 i foranstaltningen til tidlig indgriben).
- 163 Desuden bemærkede ECB, at banken havde været udsat for en alvorlig forværring af dens finansielle situation med en betydelig forøgelse af kreditrisikoen i perioden 2013-2016 og en betydelig svækkelse af den disponible likviditet (punkt 2.3 og 2.4 i foranstaltningen til tidlig indgriben).
- 164 På dette grundlag konkluderede ECB, at den foranstaltning, der bestod i at anmode banken om at fremlægge en strategiplan og en operationel plan for nedbringelse af misligholdte lån:
- stod i et rimeligt forhold til bankens situation
 - var egnet til at forbedre den tilsynsbelagte enheds tilsynsmæssige situation, eftersom det høje antal misligholdte lån var en af de vigtigste risikofaktorer, som banken var udsat for
 - var nødvendig for at nå det tilstræbte mål, nemlig at genoprette bankens finansielle situation, idet der efter dens opfattelse ikke var andre foranstaltninger, der kunne iværksættes for at nå det ønskede resultat (punkt 1.1.5 i foranstaltningen til tidlig indgriben).
- 165 På grundlag af denne analyse kunne ECB, henset til den risiko, som banken var udsat for, antage, at det var hensigtsmæssigt og nødvendigt at vedtage foranstaltningen til tidlig indgriben, uden at der fandtes alternative løsninger, der gjorde det muligt på en tilfredsstillende måde at bringe de vanskeligheder, som banken stod over for på daværende tidspunkt, til ophør.
- 166 Henset til ovenstående betragtninger må det antages, at sagsøgerne ikke har fremlagt oplysninger, der gør det muligt at antage, at ECB med vedtagelsen af foranstaltningen til tidlig indgriben groft og åbenbart har tilsidesat proportionalitetsprincippet.
- 167 Det femte klagepunkt, og dermed argumentationen vedrørende den femte ulovlige adfærd, som foreholdes ECB, må derfor forkastes i sin helhed.
- *Det sjette klagepunkt vedrørende den ulovlighedsindsigelse, som sagsøgerne har fremført over for foranstaltningen til tidlig indgriben*
- 168 Sagsøgerne har nedlagt påstand om, at Retten på grundlag af artikel 277 TEUF subsidiært fastslår, at foranstaltningen til tidlig indgriben ikke finder anvendelse som følge af, at den er ulovlig af de grunde, der er anført i præmis 119-167 ovenfor.
- 169 I denne henseende bemærkes, at i henhold til artikel 277 TEUF kan hver part i en retstvist, der angår en almengyldig retsakt vedtaget af en institution, et organ, et kontor eller et agentur under Unionen, over for Den Europæiske Unions Domstol påberåbe sig de i artikel 263, stk. 2, TEUF nævnte grunde og gøre gældende, at retsakten ikke kan finde anvendelse, uanset udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 263, stk. 6, TEUF.

- 170 Ifølge retspraksis finder ulovlighedsindsigelsen kun anvendelse på almengyldige retsakter, idet den i modsat fald afvises (dom af 26.10.1993, Reinarz mod Kommissionen, T-6/92 og T-52/92, EU:T:1993:89, præmis 56).
- 171 En retsakt er almengyldig, hvis den finder anvendelse på objektive bestemte situationer og har retsvirkninger for abstrakt fastlagte persongrupper (dom af 28.2.2018, Paulini mod ECB, T-764/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:101, præmis 32, og af 5.5.2021, Pharmaceutical Works Polpharma mod EMA, T-611/18, EU:T:2021:241, præmis 90).
- 172 Dette er ikke tilfældet i den foreliggende sag, eftersom foranstaltningen til tidlig indgriben specifikt blev fremsendt af ECB til banken og, henset til de økonomiske vanskeligheder, som denne var udsat for, pålagde banken at fremlægge en strategisk plan og en operationel plan med henblik på nedbringelse af udstedelserne af misligholdte lån.
- 173 Det følger heraf, at foranstaltningen til tidlig indgriben ikke udgør en almengyldig retsakt som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i præmis 171 ovenfor.
- 174 Ulovlighedsindsigelsen må således forkastes.

Den sjette ulovlighed, for så vidt som ECB i afgørelsen om kapitalgrundlaget fastsatte en for kort frist for banken til at gøre det muligt for denne at overholde de kapitalkrav, som den var blevet pålagt

- 175 Hvad angår den sjette ulovlige adfærd, der foreholdes ECB, har sagsøgerne gjort gældende, at ECB i afgørelsen om kapitalgrundlaget fastsatte en for kort frist for banken til at gøre det muligt for denne at overholde de kapitalkrav, som den var blevet pålagt. Ifølge sagsøgerne var det nærmere bestemt ikke rimeligt at anmode banken om at overholde disse krav senest den 31. december 2018, dvs. kun 19 arbejdsdage efter den dato, som ECB havde fastsat for bankens bestyrelse til at fremlægge og godkende en plan med henblik på bevarelse af egenkapitalen.
- 176 ECB har, støttet af Kommissionen, bestridt denne argumentation.
- 177 I denne henseende bemærkes, at ECB's vurdering af de foranstaltninger, der skal træffes for at bringe en problematisk situation til ophør, er en del af den vurdering, der skal foretages i henhold til proportionalitetsprincippet. Sidstnævnte princip blev, for så vidt angår den femte ulovlige adfærd, som foreholdes ECB, undersøgt i forbindelse med foranstaltningen til tidlig indgriben (det femte klagepunkt). Nu påberåbes dette, for så vidt angår den sjette ulovlige adfærd, der foreholdes ECB, i forbindelse med afgørelsen om kapitalgrundlaget, der ligeledes anfægtes i medfør af proportionalitetsprincippet.
- 178 Som anført i præmis 155 og 156 ovenfor kan proportionalitetsprincippet ifølge retspraksis tillægge borgerne rettigheder. Dette princip giver dem nemlig mulighed for at drage Unionen til ansvar uden for kontraktforhold ved at godtgøre, at ECB har forvoldt dem et tab ved at udvise en adfærd, der er i strid med proportionalitetsprincippet, hvis de godtgør, at institutionen groft og åbenbart har tilsidesat dette princip.
- 179 I det foreliggende tilfælde skal det efterprøves, om ECB med vedtagelsen af afgørelsen om kapitalgrundlaget har overholdt proportionalitetsprincippet.

- 180 I denne henseende bemærkes, at ECB i teksten til afgørelsen om kapitalgrundlaget har foretaget en præcis vurdering af dens forholdsmæssighed.
- 181 ECB bemærkede for det første, at bankens forsøg på at udstede egenkapital på markedet i 2018 var mislykkedes tre gange (i marts, i maj og i juni), og at disse mislykkede forsøg havde ført til en række fratrædelser i bestyrelsen, herunder til Vittorio Malacalzas fratrædelse, hvilket gjorde det nødvendigt at udnævne en ny bestyrelse. Banken præsenterede således ifølge ECB risiko- og usikkerhedsprofiler med hensyn til dens finansielle soliditet og ledelse (punkt 1.1 i afgørelsen om kapitalgrundlaget).
- 182 ECB gjorde dernæst gældende, at den plan for bevarelsen af kapitalgrundlaget, som banken fremlagde den 22. juni 2018, ikke gjorde det muligt at opfylde det samlede kapitalkrav inden for en passende frist, eftersom gennemførligheden, tidsplanen og effektiviteten af de foreslåede foranstaltninger i høj grad afhang af markedsvilkårene og investorernes interesser, som på daværende tidspunkt ikke var gunstige for banken (punkt 2.1.1 i afgørelsen om kapitalgrundlaget).
- 183 Endelig fandt ECB, at selv om det antages, at de foranstaltninger, som banken påtænkte i planen til bevarelse af kapitalgrundlaget af 22. juni 2018, blev gennemført, ville de ikke have udgjort et troværdigt grundlag for på en varig måde at sikre overholdelsen af kapitalkravene (punkt 2.1.2 i afgørelsen om kapitalgrundlaget).
- 184 På grundlag af denne analyse kunne ECB, henset til den reelle risiko for, at banken ikke straks ville være i stand til at genoprette sit kapitalgrundlag, antage, at det var hensigtsmæssigt og nødvendigt at anmode banken om, at dens bestyrelse senest den 30. november 2018 fremlagde og godkendte en ny plan med henblik på varigt at genetablere og sikre overholdelsen af de finansielle krav senest den 31. december 2018. Denne afgørelse var ifølge ECB den eneste, der gjorde det muligt at nå det tilsigtede mål, nemlig at genoprette bankens finansielle situation (punkt 2.1.2 i afgørelsen om kapitalgrundlaget).
- 185 Henset til ovenstående betragtninger må det antages, at sagsøgerne ikke har fremført forhold, der gør det muligt at antage, at ECB med vedtagelsen af afgørelsen om kapitalgrundlaget har tilsidesat proportionalitetsprincippet på en tilstrækkeligt kvalificeret måde.
- 186 Argumentationen vedrørende den sjette ulovlige adfærd, der foreholdes ECB, skal derfor forkastes.

Den syvende ulovlighed, for så vidt som ECB på en tilstrækkeligt kvalificeret måde har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning som følge af de forsikringer, der blev givet aktionærerne om bankens situation

- 187 Hvad angår den syvende ulovlighed har sagsøgerne fremført tre klagepunkter vedrørende ECB's angiveligt tilstrækkeligt kvalificerede tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
- 188 ECB har, med støtte af Kommissionen, bestridt de tre klagepunkter.

- 189 Indledningsvis bemærkes, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ifølge retspraksis er et almindeligt EU-retligt princip, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder (dom af 19.5.1992, Mulder m.fl. mod Rådet og Kommissionen, C-104/89 og C-37/90, EU:C:1992:217, præmis 15, og af 6.12.2001, Emesa Sugar mod Rådet, T-43/98, EU:T:2001:279, præmis 64).
- 190 Ifølge retspraksis er muligheden for at påberåbe sig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning underlagt tre kumulative betingelser. Præcise, ubetingede og samstemmende forsikringer, der hidrører fra en pålidelig kilde med den nødvendige bemyndigelse, skal være fremsat af en EU-myndighed over for parten. Disse forsikringer skal være af en sådan art, at de er egnede til at skabe en berettiget forventning hos den, til hvem de er rettet. Forsikringerne skal være i overensstemmelse med gældende regler (dom af 7.10.2015, Accorinti m.fl. mod ECB, T-79/13, EU:T:2015:756, præmis 75, og af 24.1.2017, Nausicaa Anadyomène og Banque d'escompte mod ECB, T-749/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:21, præmis 81).
- 191 I fast retspraksis præciseres ligeledes, at adgangen til at påberåbe sig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning står åben for enhver erhvervsdrivende med begrundede forventninger, som en national myndighed har givet anledning til. Når en forudseende og påpasselig erhvervsdrivende kan påregne vedtagelsen af en foranstaltning, der kan påvirke den pågældendes interesser, kan vedkommende dog ikke påberåbe sig et sådant princip, når foranstaltningen vedtages. De erhvervsdrivende kan desuden ikke have nogen berettigede forventninger om opretholdelse af en bestående situation, som myndighederne kan ændre ved beslutninger truffet inden for rammerne af deres skøn (jf. dom af 22.9.2022, Admiral Gaming Network m.fl., C-475/20 – C-482/20, EU:C:2022:714, præmis 62 og den deri nævnte retspraksis).
- 192 Det er på denne baggrund, at de tre klagepunkter, som sagsøgerne har fremført, skal vurderes.
- *Det første klagepunkt vedrørende ECB's manglende indgriben over for vildledende oplysninger fremsat af bankens administratorer*
- 193 Med det første klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at ECB på en tilstrækkeligt kvalificeret måde har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved ikke at gribe ind med henblik på at berigtige vildledende oplysninger, som var blevet fremsat af administratorer vedrørende bankens finansielle soliditet.
- 194 I denne henseende bemærkes, at denne adfærd, der tilskrives ECB, ligeledes blev kritiseret i forbindelse med argumentationen vedrørende den første ulovlighed, hvori sagsøgerne forgæves gjorde gældende, at denne institution i henhold til italiensk ret burde have grebet ind med henblik på at korrigere de vildledende oplysninger, som administratorer i banken havde fremsat (præmis 59 ff. ovenfor).
- 195 Hvad angår den syvende ulovlige adfærd, der foreholdes ECB, anfægtes den samme adfærd i forhold til princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, idet sagsøgerne har gjort gældende, at den manglende indgriben med henblik på en berigtigelse fra ECB's side har skabt en berettiget forventning hos dem om bankens finansielle soliditet.
- 196 Uden at bestride den mulighed, at sagsøgerne kunne håbe på, at bankens situation blev forbedret, bemærkes for det første, at den manglende indgriben fra ECB's side med henblik på at rette angiveligt vildledende udtalelser ikke kan anses for ECB's afgivelse af forsikringer med hensyn til den adfærd, som den havde til hensigt at udvise over for banken, og for det andet og under alle

omstændigheder, hvad angår formen heraf, at en sådan undladelse åbenbart ikke opfylder kravet om, at forsikringer skal være præcise, ubetingede og samstemmende for at kunne skabe en berettiget forventning, således som det er anført i præmis 190 ovenfor.

197 Det første klagepunkt skal således forkastes.

– *Det andet klagepunkt vedrørende de positive vurderinger, der blev fremført af ECB vedrørende de kapitalforhøjelser, som banken foretog før 2019*

198 Med det andet klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at ECB på en tilstrækkeligt kvalificeret måde har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved at fremføre positive vurderinger vedrørende de kapitalforhøjelser, som banken foretog før 2019.

199 I denne henseende bemærkes, at sagsøgerne i deres skriftlige indlæg generelt har henvist til de kapitalforhøjelser, som banken foretog i 2015, 2016, 2017 og 2018, uden præcist at angive, hvilke kapitalforhøjelser der specifikt var omfattet af klagepunktet.

200 Sagsøgerne har endvidere ikke fremlagt nogen oplysninger, der gør det muligt at antage, at ECB havde fremført positive vurderinger med hensyn til de kapitalforhøjelser, som banken havde foretaget før 2019, og at disse vurderinger opfyldte de krav, der er nævnt i præmis 190 ovenfor, for med rette at kunne give dem en bestemt forventning hvad angår den adfærd, som banken ville udvise.

201 For at et klagepunkt kan antages til realitetsbehandling, er det imidlertid nødvendigt, at de væsentlige faktiske og retlige omstændigheder, som klagepunktet støttes på, eventuelt kortfattet, men dog på en sammenhængende og forståelig måde, fremgår af sagsøgerens skriftlige indlæg. Sådanne oplysninger er nødvendige for, at sagsøgte kan tilrettelægge sit forsvar og Retten træffe afgørelse vedrørende den fremførte argumentation (jf. i denne retning dom af 6.10.2015, Corporación Empresarial de Materiales de Construcción mod Kommissionen, T-250/12, EU:T:2015:749, præmis 101 og den deri nævnte retspraksis).

202 Det andet klagepunkt skal derfor forkastes.

– *Det tredje klagepunkt vedrørende ECB's forsikringer om bankens soliditet*

203 Med det tredje klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at ECB på en tilstrækkeligt kvalificeret måde har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved at give bankens aktionærer forsikringer om bankens soliditet, som fik dem til at foretage betydelige investeringer.

204 I denne henseende bemærkes, at sagsøgerne ikke har fremlagt nogen oplysninger til støtte for deres anbringende, der gør det muligt at identificere de forsikringer, som ECB har givet med hensyn til bankens finansielle soliditet, eller de omstændigheder, hvorunder disse forsikringer er blevet fremsat.

205 I overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i præmis 201 ovenfor, er det imidlertid en forudsætning for, at et klagepunkt kan antages til realitetsbehandling, at de væsentlige faktiske og retlige omstændigheder, som klagepunktet støttes på, eventuelt kortfattet, men dog på en sammenhængende og forståelig måde, fremgår af sagsøgerens skriftlige indlæg.

- 206 Under disse omstændigheder skal det tredje klagepunkt derfor forkastes.
- 207 Da alle klagepunkterne er blevet forkastet, må argumentationen vedrørende den syvende ulovlighed i sin helhed forkastes.

Den ottende ulovlighed, for så vidt som ECB på en tilstrækkeligt kvalificeret måde har tilsidesat aktionærernes ejendomsret ved med sine handlinger og undladelser at have fremkaldt en betydelig forringelse af værdien af deres kapitalandele i banken

- 208 Hvad angår den ottende ulovlige adfærd, der foreholdes ECB, har sagsøgerne gjort gældende, at ECB har tilsidesat deres ejendomsret ved med sine handlinger og undladelser at have fremkaldt en betydelig forringelse af deres kapitalandele i banken.
- 209 ECB har, støttet af Kommissionen, bestridt denne argumentation.
- 210 I denne henseende bemærkes, at enhver i henhold til chartrets artikel 17, stk. 1, har ret til at besidde lovligt erhvervet ejendom, at anvende den, at træffe dispositioner hermed og at lade den gå i arv. Ingen må berøves sin ejendom, medmindre det skønnes nødvendigt i samfundets interesse, og det sker i de tilfælde og på de betingelser, der er fastsat ved lov, og mod rimelig og rettidig erstatning for tabet. Anvendelsen af ejendommen kan reguleres ved lov, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til almenvellet.
- 211 Det fremgår af retspraksis, at ejendomsretten, som er fastsat i chartrets artikel 17, stk. 1, udgør en retsregel, der tillægger borgerne rettigheder (jf. i denne retning dom af 20.9.2016, Ledra Advertising m.fl. mod Kommissionen og ECB, C-8/15 P – C-10/15 P, EU:C:2016:701, præmis 66, og af 23.5.2019, Steinhoff m.fl. mod ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, præmis 96).
- 212 Det skal således undersøges, om den ejendomsret, som sagsøgerne råder over, groft og åbenbart er blevet tilsidesat af ECB.
- 213 I denne henseende bemærkes, at det følger af den retspraksis, der er nævnt i præmis 201 ovenfor, at for at et søgsmål kan antages til realitetsbehandling, er det nødvendigt, at de væsentlige faktiske og retlige omstændigheder, som søgsmålet støttes på, eventuelt kortfattet, men dog på en sammenhængende og forståelig måde, fremgår af sagsøgernes skriftlige indlæg.
- 214 I det foreliggende tilfælde har sagsøgerne imidlertid anført, at værdien af deres kapitalandele var faldet, og har henført denne udvikling til de afgørelser, som banken traf som følge af de foranstaltninger, som ECB havde truffet, uden imidlertid at godtgøre, at disse foranstaltninger havde forårsaget dette resultat, og uden at have fremlagt en analyse, der gør det muligt at fastslå, at sidstnævnte resultat hverken direkte eller indirekte, helt eller delvist, var forårsaget af andre forhold eller andre omstændigheder.
- 215 Under disse omstændigheder skal argumentationen vedrørende den ottende ulovlige adfærd, som foreholdes ECB, forkastes.
- 216 Henset til ovenstående betragtninger skal det konkluderes, at den af sagsøgeren påberåbte ulovlige adfærd, som foreholdes ECB, ikke kan medføre, at Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold som omhandlet i artikel 340, stk. 3, TEUF.

- 217 Af denne grund skal ECB frifindes, uden at det er nødvendigt at vurdere, om de øvrige betingelser, hvis overholdelse er påkrævet i henhold til retspraksis, for at en EU-institution kan ifalde ansvar, dvs. at der foreligger et virkeligt tab, og at der er årsagsforbindelse mellem den angivelige adfærd og det påberåbte tab, er opfyldt, eller at tage stilling til de foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, som sagsøgerne har anmodet om.

Sagsomkostninger

- 218 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 219 Da sagsøgerne har tabt sagen, bør det pålægges dem at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med ECB's og Kommissionens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Tiende Afdeling):

1) Den Europæiske Centralbank (ECB) frifindes.

2) Malacalza Investimenti Srl og Vittorio Malacalza betaler sagsomkostningerne.

Porchia

Jaeger

Madise

Nihoul

Verschuur

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 5. juni 2024.

Underskrifter